VI. 3. Pokus o likvidaci Správců

Adam ~~přechází~~ vystupuje na vyšší rovinu a jde dozadu tak, aby byl v jedné rovině se Správci, tedy aby na všechny bylo co nejvíce vidět. ~~ke Správcům a~~ Výhružně na ně ukazuje prstem, Eva s Bohuslavem si zacpávají uši, Cyril váhá.

Na zkoušce je třeba vymyslet, co tu bude celou dobu dělat Eva.

Cyril: *Znovu chce zasáhnout, ale už si není tak jistý, proto nestřílí. Jako by nevěděl, co s pistolí. Otázkou spíše jen získává čas a snaží se budit dojem, že něco dělá.* „Co si myslíš, že děláš?“

Alfa: *Správcové se také natočí čelem k Adamovi, tj. téměř bokem k divákům.* „Je zarážející, jak tvrdohlavě lpíte na přesvědčení, že dovedete něco změnit.“

Adam: „To se ukáže, jestli dovedu! Dobře mě poslouchejte – *Podobným způsobem jako hegelián:* protože to, co vám teď říkám, není pravda! Ahá!“ *A chce si vychutnávat vítězství…*

Cyril vykřikne a kácí se k zemi, upustí při tom pistoli. Správci na Adama upírají pohrdavý pohled.

Beta (klidně*, sepne ruce do „věžičky“*): „Což je samozřejmě popis platný jen z pozice metajazyka.

Cyril (přestane se svíjet na zemi): „Cože?“ *Zkouší vstát.*

Adam: *… ovšem vychutnávání je přerušeno.* „Cože?“

Adam se bezradný obrací na Bohuslava s Evou, Bohuslav stejně bezradně krčí rameny. – Bohuslav zřejmě musí gestikulovat ve smyslu „Tak dělej, znovu, na co čekáš? Do nich!“

Adam (zkouší*, ještě pohybově pečlivěji vede druhý úder*): „A co takhle množina všech množin, které neobsahují samy sebe, aha?“ *Nyní ovšem už neodchází, nýbrž s nataženou rukou čeká na reakci.*

Cyril (opět se kácí na kolena): „Áárghh!“

Alfa: *Další věžička.* „Co definuje množinu, přirozeně nemůže být prvkem této množiny samé.“

Cyril opět vstává, Bohuslav s Evou se na sebe zmateně dívají.

Adam (zoufale*, už spíše tázavě, bez pohybu, rychle*): „Holič, co holí všechny, kteří neholí sami sebe?“

Beta: *Pomalu, neochvějně.* „Neexistuje.“

Všichni, krom ledově klidných Správců se zmateně koukají na Adama, ten bezradný popojde po jevišti.

Adam (náhle rezignovaně): „Ále, čert to vem.“

Adam bere ze země Cyrilovu pistoli a bez meškání zastřelí Alfu. Alfa si sundá šerpu, podá ji Betovi a padá k zemi, Beta ~~to bez zájmu pozoruje~~ bere s chápavým výrazem od Alfy šerpu.

Beta: „Ano.“

Za zákulisí vychází Gamma. Bere od Alfy správcovskou šerpu a ošerpuje se. Stojí na stejném místě a ve stejné pozici, jako stál Alfa – zřejmě opět s rukama za zády.

Gamma: „Jistě.“

<u>Závěrečný souboj, který plně odhaluje Bohuslavovu pravou tvář a také nezničitelnost obecního uspořádání. Dramatická pasáž a z dějového hlediska naprosto zásadní.</u>